

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában

113. szám.

BRASSÓ, Csütörtök, október 1-én.

I-ső évfolyam 1885.

A t. közönséghez.

Október elsejével a „Brassó” élete negyedik negyedébe lép. Szükség hívta életbe, szüksége van arra a magyarságnak, mert nélküle nincs senki, a ki bajai orvoslását előmozdítsa. Az itt uralkodó viszonyok között egy magyar lapra feltétlen szükség van, azt bebizonyította a „Brassó” eddigi, habár rövid pályafutása.

A mit s a mennyit a magyarság érdekében tenni lehetett, azt megtettük; a mit az ipar és kereskedelem emelésére nézve hasznosnak véltünk, azt tőlünk telhető erővel karoltuk fel; a mit városunk gazdálkodásának javítására, mint a polgárság jóléte emelésének egyik fontos tényezője tekintetében a sajtó tehet, azt lapunk hasábjain megtalálta a t. közönség, ép úgy tanügyünk istápolását s a hazai irodalom általános ismertetését.

Politikai tekintetben hívei voltunk eddig is a szabadelvűi iránynak, — azok leszünk ezentúl is.

A mi pedig nemzetiségi politikánkat illeti, úgy főttörékvésünk lesz a mennyire csak lehet, elősegíteni a békés együttélést, mely közgazdasági életünknek nagy előnyére van. E mellett azonban, mint eddig is, éber őrei leszünk minden nemzetiségi mozgalomnak, s a hol az netalán a törvény, jog s igazság határait túllépne, ott minden rendelkezésünkre álló erővel fogunk azon mozgalom útjába állani.

Szellemi, erkölcsi s anyagi támogatást kérünk, midőn az eddigi szíves támogatásért köszönetet mondanánk. Csak ez biztosíthatja a sajtó hatalmát, s mi erős, rendíthetetlen bizalommal fordulunk e kéréssel a nagy közönséghez.

Lapunk előfizetési ára negyedévre 1 frt. 80 kr., mely összeget kérjük tisztelettel mielőbb beküldeni, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal küldendők a „Brassó” kiadó-hivatalába (Alexi könyvnyomdája, színház-utca 95. sz. a.)

Kíváncsra bárkinek mutatvány-számmal készségesen szolgálunk.

Kelt Brassóban, 1885. szeptember 25-én.

A „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Amit a vak is meglát. *)

— Elbeszélés. —

Írta: Timon Sándor.

A lengyelfalvi Orbai Tamás báró gazdag és különös egy uraság volt, a mit eléggé megmutat az a cselekedete, hogy feleség-vételre egyenesen a török szultán fővárosába próbálkozott, ahol ott egy belezeretett egy félig lefátyolozott szépségbe az édes rizek mellett való sétája alatt, hogy aztán erőnkerejével hozta el azt onnan magával. A mi bizony nem járt egy pár jó kardvágás nélkül akkor sem.

Hogy onnan aztán hazakerelkedett s beült az ősi kuriába, melyet távolléte alatt szél megbontott, tiszt meglopott, jobbágy megtollasztott: nem azon kezdte, amin pedig száz közül kilencvenkilenc sohasem pazarolt uraság kezdte volna, hogy szántson, vesessen, kemény bagaria-csizmába gyúrja a szivákos harag sárga földjét s veszekedjék a béresei, kocsisaival, hanem nekiült a nagy düledező ősi kastély híjájában annak a vasas ládának, ami akkor is tele volt ócska papírokkal, diákos nyomásu nagy kapesos könyvekkel, meg azokkal a nehéz fojtó szagu egérfészekkel.

A fiatal menyecske, kinek itthon pogányos hangzású Zúelm a neve helyett tisztelendő Kapeza Lajos ur menten kikereste kalendáriumából a megfelelő szombat-ot, akit tudvalevőleg nem rabolt el senki

feleségül pogányok módjára, s annál fogva nagyon jól illett együvé, megtanult lassankint magyarul s ott szőtt-font a nagy kőrifa alatt, vagy a levendulabokor árnyékozta lugasban.

Egyszer Tamás ur kapott valami olyan írást a láda zúgában, a mitől majd a gerendáig ugrott örömeiben. El volt biz' annak egyik sarka vágva, de csak kibetűzte nagynehezen mégis.

Valami régi ócska ős kétes tudományu kaligrafája volt az, kit a véres kard elhívott a fejedelmi táborba, mivelhogy a kutyafejű tatár beütött az országba s már a végeken pusztít, annál fogva úgy dukál, hogy a fegyverfogható daliák annak illendő elfogadására siessenek a fejedelmi zászlók alá. Ellenben Isten nyugosztalja Orbai Zsigmond ur azt is elmondja ott, hogy miután nem biztos a felől, ha vajjon a tatár őkegyelme le nem vágja, rabságba nem viszi, vagy karóba nem huzatja-e, a mi tudvalevőleg akkor mind életveszedelemmel járó szórakozásnak vétetett, — a mi aranya, ezüstje, billikoma, gyémántos kapesai, forgói, meg mindenféle családi becses el nem pusztulható drágaságai, ereklyéi vannak, azt mind elásatta a nagy szilvákert tizenkettedik kőrifájától negyvennyolcz lépésre balra eső szikla alá. A ki utána következik, keresse meg s legyen vele boldog.

Ő maga aztán el is ment, két kézre vágta a tatárt, a mig benne tartott, a miért a fejedelem maga mellé vette s együtt jöttek hazafelé nagy vigalommal. A gyulafejevári bevonulás alatt pedig az történt a levontével, hogy a taraczkdurrogástól megborzadt lova maga alá temette, hogy holt ember

ros lakosságának osztatlan bizalmával találkozott volna. Ezt követelte volna különben a jog, az igazság.

Más tisztviselőket a legegyszerűbb vétség miatt — a hol dorgálás kellene — felfüggesztettek, itt pedig szítán néznek keresztül.

A második, hogy városunkban hiányzik az ellenőrzés, a felügyelet. Ha tartatnak vizsgálatok, akkor csak formálisak, mint ez eset is bizonyítja. Mert hogy történhetnék négy éven keresztül sikkasztás, ha kellő ellenőrzés volna? . . .

A polgármester ur szabadságra ment, helyébe lépett Jakobi Károly legidősebb tanácsos. A mit a polgármester ur — talán oportunitási érdekekből — tizenhat hónapon át nem tett, talán nem merete megtenni, ahhoz elég erkölcsi bátorsággal birt Jakobi ur.

Igazságot szolgáltatott, sujtotta a bűnöst. Kötelességét teljesítette; nem illeti köszönet, sem elismerés, mindazonáltal kifejezzük azt neki. — Nehéz szerepre vállalkozott. Mert míg a polgárság többsége dicsérni fogja erélyét, addig az „irányadó” szász körök, az a hirhedt „Versailles” dühöngeni fog és áskálódni ellene. — Thiesz versailista volt, ez magyarázza meg a vele szemben tanusított elnézést.

Ez adja a harmadik tanulságot. Nálunk szabad a vásár azoknak, kik a matadorokkal egy nótát fujnak. Ezeket bántani nem lehet és nem szabad. De legyen más, azt sujtani kell a törvény teljes szigorával.

Az esetet mi sajnáljuk legjobban, mert szívünkön fekszik a polgárság java. Nem kérdezzük mi azt: magyar, szász vagy román-e valaki? egyenlő polgárok vagyunk mindnyájan, s ha küzdünk a jog- és igazságtalanság ellen, ha leleplezzük a bűnt, tesszük az összes polgárságért, városunk javáért.

Ezt az irányt követtük eddig, ezt fogjuk követni ezután is.

Legyen a polgárság nyugalommal; a bűnös, ha valóban bűnös, el fogja venni jutalmát. A törvény meg fogja tanítani őt az „enyém és tied” közti különbség felismerésére; éreztetni fogja vele, hogy a közvagyonhoz a polgárság véres verejtéke van fűzve, ahhoz illetéktelen kezeknek nyulni nem szabad.

De egyet tudjon meg a t. tanács is, egyet szász polgártársaink is.

A tanács azt, hogy a nyilvánosság közege,

volt, a mikor kihúzták a nyereg alól. A mint az egykori feljegyzések hitelesen bizonyítják.

No hát már most elkezdünk kincseket keresni. Ahhoz pedig nagy készüllettel lehet csak fogni. A jelző kőrifa rég kiveszett, még a nyoma sincsen, ellenben van szikla elég, a mi félmoshos rozsdás homlokával mind a maga tájékára invitálja a kutató utódot. Egyéb baj is támadt; ott foly keresztül a kerten-kurián az a sebes kis patakcsa, aki, ha egy jókora vermet ástak valamelyik szikla alá, ott temett a föld alatt s reggelre mind összegazolta az egész fáradságos munkát. De lehet ám azon is segíteni. Az eklézsia hajlandó azt esztendeig lefolyni hagyni a cziinterem rétfén egy darab ezeres bankóért. Nekiáll Tamás ur kétszáz jobbágyával, béresei, kocsisai s zselléireivel; két hónap alatt új medret jár a patak: lehet kútatni akadály nélkül a reliquiák után. Az a tizenhat holdas nagy terület felásatott, feltörtetett; mikor egy-egy mázsányi szikla akadtak, a mi kigunyolta a csákányt, kalapácsot, hát azt ott egy ültőhelyében a kuriális kovács öt-hat irányban körülpántolta mázsányi vasakkal, csompókján óriási nagy karikát ütve. Annak aztán nekiakasztott Tamás báró 20—30 pár ökröt, bivalyat, lovat, óriási nagy lánczokon végig, hogy a nagy „gyíhó-hehó” Udvarhelyig behallott.

Mindez pedig komoly, szent igazság. A kert lábnyoma ma is sínlyi az óriási erőfeszítés rombolásait, s a falu emberei között nem egy van, a ki ott ástott, furt-faragott, vagy ökröt kinzott a lánczok végein.

(Folytatása következik.)

a sajtó nem ignorálható. Az a sajtó, mely skandalumokat provokál, méltó a megvetésre; de az, mely szívén hordva a közjót, a polgárság szellemi és vagyoni érdekeit, felemeli szavát a visszaélések ostromozására, a bűn leplezésére, a mely távol minden szenvedély- és gyűlölettől dorgálja a bűnöst, dicséri az érdemest, az elfogulatlan, igazságos sajtó, — az figyelmen kívül nem hagyható.

Ime, már is megbosszulta az magát!

Szász polgártársaink tudják meg azt, hogy ha szemök most nem nyílik meg, hihetőleg későre fog megnyílni.

Ez eset újabb bizonyítéka annak, hogy vannak egyének, a kiknek érdekében áll őket sötétségben tartani; a kiknek érdeke, hogy a nép ne tudjon semmit, fizessen csak s vakon kövesse őket. Ezek az egyének a szász nép vezetői!

Nekünk más az érdekünk: megismertetni ezeket az urakat a néppel. Akkor nem fogják őket követni, hanem csatlakozni fognak oda, a hol az önzetlenséget, a közügyek iránti való odaadást és részrehajlatlan igazságot tapasztalhatják.

A saját zseb nem esik nemzetiségi tekintet alá. Egyenlően viseljük a terheket, egyenlően kell azokat ellenőrizni.

Állapotaink tűrhetetlenek. Városi gazdálkodásunk egy mocsár, melybe csak egy kövecset kell beledobni, hogy borzasztó bűzt terjeszsen. Mennél előbb dobjuk bele azt a kövecset, annál jobb reánk nézve.

Ne hagyja abba a polgárság a dolgot, hanem követelje a városi vagyonkezelés gyökeres megvizsgálását. —y.

B e l f ő l d.

A belügyminiszter — mint értesülünk — a képviselőház elé legközelebb törvényjavaslatot fog benyújtani mindama főrendi családok beczikkelyezésére, a melyeknek tagjai, illetőleg utódjai a főrendi tagságra örökletes joggal bírnak.

A főrendiház 28-án rövid ülést tartott, a melyben kihirdettetett a jegyző- és háznagy-választás eredménye. A bizottságokat a ház október 7-én fogja megválasztani. Végül Schlauch Lőrincz püspök indítványára a ház elhatározta, hogy ő felségének nevénapja alkalmából hódolatteljes üdvökvánatait az elnök által fogja tolmácsoltatni.

A képviselőház 29-iki ülésében első alelnökké Szontagh Pált, másodalelnökké gróf Bánffy Bélát, háznagygyá Kovách Lászlót, jegyzökké: Tibád Antalt, Rakovszky Istvánt, Szatmáry Györgyöt, Popovics Istvánt, Zsilinszky Mihályt, Ábrányi Kornélt, Törs Kálmánt választotta meg a ház.

Román lapszemle.

Nem hiába van tele a levegő háboru hírekkel, a mi erdélyrészi román lapjaink is ugyancsak csattogtatják műszereiket a magyar lapok ellen. Itt van legelőbb a „Tribuna” 211. száma, mely vezércikkében egyszerre több magyar lap ellen intéz rohamot. Legelőbb kikap a „Magyar Polgár”, mert azt merte a „Tribunáról” írni, hogy ő is forradalmár. Utánna következik a „Kolozsvári Közlöny”, minthogy mindketten gyalázatos rágalmat — informa calomnie — terjesztenek. Ezek után következik a »Nemzet«, mert e lap szerint, úgy hiszi a „Tribuna”, hogy a magyar politikai pártok szempontjából soha sem lehet a „Tribuná”-nak igaza; áruló még akkor is, midőn ama törvények tiszteletét követeli, melyek a szabadságot, egyenlőséget vagy az autonómiát biztosítják. Akarják, vagy nem, nekik összeesküvőknek kell lenniök(?) a haza, trón s legalább az alkotmány ellen, mert így kényelmesebb a kormány és a magyar nemzet helyzete a románokkal szemben.

Mennyi szemforgató farizeizmus van ebben az egy mondatban!

„Magyar pártok”-ról beszél, holott tudja, hogy ilyen nincs egész Magyarországon. Van szabadelvű kormánypárt, épen mint Romániában; van mérsékelt párt, mint a fejer párt Romániában és van független párt, de már ilyen nincs a Csárában. A nemzetiségek szerinti politikai pártalakítás dicsőségét nem irigyeltük meg. Azonban mivel minden nemzetiségi pártnak végcélja a létező állapotok felforgatása és uralomra jutás: magyar hazafi azt nem üdvözölheti. Az „irredenta romana”, akár miként mérgeződjék a „Tribuna”, nem a magyar nemzethez intézte mocsos kiáltványát.

Tény, hogy nem fogott szikrát, de már azért ott hadd interpellálják a miniszterelnököt a román képviselők. Így kívánja a »Tribuna« s mi is segítünk neki, mert tanulni fogunk a m. elnök válaszból. Mi tehát azt sem mondjuk a „Tribuná”-ról, hogy összeesküvő, azt sem, hogy nem az. Igazítsa magát a kolozsvári és budapesti kollégákkal. Csak az a Plevna története, mely lett volna! Ne lett volna az a nyilatko-

zat mai vezércikkének végén: »Csak azon erőszak ellen küzdünk, melyet abban az országban követnek el velünk, a melyben minket gunyolhatnak a nélkül, hogy valami elégtételt találhatnánk.« Hát ha rágalmazák a szentemet: — miért nem indít sajtó pert! Igaz! Kolozsvárra kellene menni, s már ez elég ürügy arra, hogy ne pereljen, hanem jajgasson és izgasson. Az idézetem mondat nem egyéb szívtelen izgatásnál s aligha meg nem látja ezt még más is. De mikor ő még akkor is áruló, midőn a törvénynek tiszteletét követel! Ez aztán lucru dracului!

Ennél még különb ez. Modok romániai hadseregbeli százados, szilágysági fiu, meglátogatja ebben a proklamációs viágban Tasnád mellett a rég nem látott atyafiságot. Elhozta a nejét és a coconicját. A csendörök még ezt a századost is, ez már iszonyu, meglátogatták. Szerencsére nem volt odahaza. de odahaza volt a coconicza, a ki méregbe jött és felkötötte a férje, a coconu kardja kötőjét és és... már csak ettől is megrettentek a csendörök...

Bizony nem jó azokkal a fekete szemű coconiczákkal még a csendöröknek sem találkozni. Ez még csak a kard kötőt csipste fel és tenyereit összecsatogattja! Nem óhajtom t. olvasóm, hogy erre a sorsra, akarom mondani erre a nyelvhelyére kerülj valaha! Inkább essél Daniellel az oroszlan vermébe, mert az ut onnan megszabadíthat, de a kokonicza kardja, ez rettentőbb az oroszlan körmeinél. Tisztelet a kivételeknek Honny soi, qui mal y pense!

Juttassunk itt egy piczike helyet a »Gazetá”-nak is, kitől meg a kolozsvári »Ellenzék« kapott ki többi magyar kollegáival a katonatisztekért.

Ugyan írják a »Gazetá”-nak, hogy mi történt Alba Juliában, hogy láthassa, meddig mennek a magyar lapok a szemtelenségeikkel cu impertintele! Balázsfalván is volt házmotózás Olteanu Vaszilie ügyvédnél, de nem találtunk semmit. Ez nagyon jó. »Annak az elnök nélküli gyulafehérvári kir. törvényszéknek nincsen párja!« Hát nevezzene elnököt oda s akkor valahol csak lesz párja.

Megnyitlak Pesten és Bécsben a parlamentek. Tisza az Irányi és Helfy interpellációira nem fog semmit felelni, hogy nem felelhet. Nem is kell félni, mert nincs hát Tisza m. elnök a titokba beavatva. A két parlament között az a különbség, hogy Bécsben minden nemzetiséget kiegyenlít. Csak nálunk hirdetik a hatalom rettegései azt a hamis, önkényes eszmét: hogy a román, német, szláv csak akkor érezhetik magokat a magyar állam polgárainak, ha nemzetiségüket eldobják. De sok bolondító gombát talál fel olvasóinak az a Gazeta!

Turnu-Szeverinből írják a bukaresti »Telegraful»-nak, hogy Catárzi ott áthaladott, Bukarestbe igyekezvén menni. E tábornok megbízással jó Milan királytól, hogy király királylával a mostani helyzet felől tanácskozzék, melyet Belgrádban is nagyon komolyan tartanak. Milan király nagybátyjával Catárzi tábornokkal késő éjfélig tanácskozott s aztán megrendelte, hogy induljon Bukarestbe. Catargi megérkezett Sinaiba és beszélt I-ső Károly királylával? Mit beszéltek? Azt felelem a »Gazetá”-val, hogy nem felelhetek; bár be- vagyok ebbe a titokba avatva.

De még is, kérjük szépen Czenkalji urat! Ez már más. Hát vadászatra készülnek medvére, farkasra, rókára, de nyulra nem. Ez a félnék állat majd a kaszárnyákból is elő fog ugrani. Czenkalji.

A kelet-ruméliai forradalom.

Az orosz külügyminiszter, Giers, 28-án Bismarck látogatására indult Friedrichsruheba. A mi azt bizonyítja, hogy a signatarius hatalmak csakugyan elvannak határozva egyetértőleg járni el a kelet-ruméliai kérdés lehetőleg békés elintézésében. Másrészt teljesen biztosítottnak jelentik az európai konferencia összeülését s így a nagyobb mérvű keleti bonyodalmak, vagy épen háboru eshetősége jóformán kizártnak tekinthető.

Az angol kormány semmiféle külön lépést sem tett, hanem együtt működik a többi hatalmasságokkal azon, hogy az összeütközés kikerültesse és az egymással ellentétben álló igények kiegyenlítettessenek.

Távirataink következők: London, szept. 29. A »Times« bécsi levelezőjének szombaton alkalma volt Rudolf trónörökösrel beszélnie, ki azt mondta neki, hogy reméli és hiszi, mikép a ruméliai kérdés vérontás nélkül fog megoldást nyerni.

Filippopolis, szept. 29. A nyugalmat a macedonai határon biztosítandó. Sándor fejedelem sajátkezűleg aláírt levéllel küldte egyik hadsegédét a bolgár-macedon határ mentén fekvő Somakov, Dubnicza és küsztenil városokba. E nyílt levélben szigorúan megparancsolja a fejedelem az összes polgári és katonai hatóságnak, hogy erőlyesen őrkdjenek, nehogy valahol a köznyugalom megzavarassék; azzal, a ki a közbékét zavarja vagy csak veszélyezteteti is, a haza ellensége gyanánt kell elbánni.

Bukarest, szept. 29. A kormány a Dobrudzsában levő haderő jelentékeny szaporítását rendelte el.

Viddin, szept. 29. A város közelében szerb emigráns-bandák mutatkoznak Peko Pavlovics és Pasics vezetése alatt, kik nyilván Szerbiába készülnek betörni. —

Brassómege az országos kiállításon.

XVII.

A brassai asztalos ipartársulat gyűjteményes kiállítása némi halvány képét nyújtja faiparunknak. Az a könyvszekrény, melyet Breuer Vilmos készített tökéletes asztalos-munka, a mely megállotta a sarat a fővárosi munkák mellett. Volt is bámolója elég a méltán. Fája is brassómegei, a legjobb minőségű. Ott vannak e derék társulat kiállításában más asztalos munkák, székek, hajlitottak s közönségesek, tulipántos ládák, egy mesterileg készült kocsiláda s Nagy Sándor leleményességének eredményeképe egy, különösen gabonarakarátok részére igen alkalmas patkányfogó.

Ezen, még 1843-ban alakult ipartársulat valódi áldása faiparunknak, a mi első sorban azon nemes odaadásnak tulajdonítható, melylyel tagjai és előjárói különösen elnöke, Porc Károly, a közös ügyet felkarolják. A társulat piacza maga a város és vidéke, azonkívül pedig Románia, hova igen nagy mértékben szállít finom iparcikkeket.

A társulási szellem e társulatnál bebizonyította kiváló előnyét; mert míg más iparosok napról-napra pusztulnak, ennek tagjainál határozottan fokozatos gyarapodás észlelhető. A társulat kiállításában részt vettek.

Breuer Vilmos, kiállított egy gyönyörű, valóban művészileg készült könyvszekrényt, ára 250 frt. Stepanek Ferencz egy gyakorlati fontosságu, igen szépen kiállított pamlagot, mely géppel majd ágygyá majd pamlaggá változtatható, ára 60 frt. Kummer Károly 3 nádszéket, — áruk 9 frt. Nagy Sándor egy igen praktikus patkányfogót — saját találmányu —, ára 6 frt 50 kr. Loy Károly 32 darab különféle tulipántos ládát, — áruk 42 frt. Fakler Kornél 30 darab különféle tulipántos ládát, áruk 38 frt. és ezenkívül egy csak szakértők által kellően méltányolható kocsiládát (ára 5 frt.) — melynek az a különossége, hogy összeillesztés azon nem látszik.

Idősb Copony Mihály kiállított különféle parketeket, — a melyeket 1871 óta nagyban készít, — sőt gözgéppel is. A parketák kereskedelmi fontosságát épen nagy kivitelük igazolja első sorban s Copony parketjei csakugyan Románia számára készülnek nagyobbára. A parketgyártásnál első helyen a fa minősége a mérvadó s csak másodsorban a parket-fa alakja s az abban nyilvánuló jó izlés, a mi az általa kiállított egyszerű festett csillagos és egyéb parketjeinél szintén igen szépen nyilvánul. Copony különben asztalos s 1837 óta áll a piacon. Tulajdonosa a koronás érdemkeresztnek, birtokosa egy-egy bécsi és szegedi kiállítási kitüntetésnek. Még egy nagy gyár kiállítása az, mely az asztalos kiállításunkon a legnagyobb figyelmet érdemli, értjük Hornung testvérek (Feketehalomban) tényezett nádszékeit, melyek jó anyag, tartósság, izlés tekintetében, e téren a kitünőbbek közé tartoznak. Hornung testvérek 1880 óta, tehát még csak 5 évnyi idő közben gyárunknak hatalmas lendületet adtak; most már 80 munkással dolgoznak, munkagépeik gözzel hajttnak. Évente 12—15000 drb. nádszéket gyártanak, melyek mind Erdélyben, mind Romániában kedveltségnek örvendenek. Azon rövid idő alatt, mely óta ezen nádszékgyár megyénkben létezik, fényes bizonyítékát adta egyrészt életképességének, másrészt annak, hogy Brassómege csakugyan az a része az országnak, hol a faipar virágzóvá tehető.

Lexen Ede legrégibb cégeink egyike, fenáll 1819 óta Fűgyártmánya az általa nagy mennyiségben készített csinos tulipántos ládák, a melyeket kivisz Romániába, Bulgáriába és Törökországba. Összes kiállított tulipántos ládái már az első héten mind elkeltek. —

Esztergyáros iparunkat Seimen Péter esztergyáros képviseli igen csinosan s jól dolgozott tárgyival, — nevezetesen igen szép sétatálcákkal, faragott alakok, sachtájszmával, a melyek mind igen sikerült munkáknak mondhatók. Épen 25 éve áll a piacon s ez idő alatt már Székes-Fekérvárt s Trieszten is tiszteletet szerzett a brassai esztergyárosiparnak. Mindkét helyen kitüntetést nyert.

Brassómegei kitüntettek az országos kiállításon.

II.

XIV. csoport. Kiállítási nagyérem: Königes és Copony papirgyárosok Zernest és Prázmár, versenyképesség- és kivitelképességért. Türk György és fia papirgyárosok, új iparág meghonosítása és új találmányért.

XV. csoport. Kiállítási nagyérem: Broszek Antal posztós, jó munkáért; Georgias János takács, jó munkáért. Günther Adolf, jó munkáért. Kamner és Jekelius versenyképesség és jó munkáért. Lang Márton posztógyáros, versenyképesség-, haladás- és jó munkáért. Papp István és fia posztógyárosok, jó munkáért.

és versenyképességért. Rhein Vilmos A. posztógyáros jó munkáért. Scholze Adolf posztós, jó munkáért. Schuster József gyapjuszövő, jó munkáért. Tandler Vendel posztós, jó munkáért. Wagner Vilmos posztós jó munkáért. B assói köteles ipartársulat, jó munka- és kiviteli képességért. Schwabe Ágoston harisnyakötő, jó munkáért. Herter János kötszőgyáros, jó munkáért. Herter Károly harisnyakötő.

Versenyen kívül: Scherg Vilmos és társa posztógyárosok, Lootz F. J. Leonhardt Ferencz.

XVI. csoport. Kiállítási nagyerem: Schwarze és Bartha szabók, jó munkáért. Mihály József szabó, jó munkáért. Reiner István szűcs, jó munkáért. Péter Mihály cipész, jó és szép munka és versenyképességért. Schwarze Henrik cipész jó és szép munkáért. Dietrich Vilmos kalapos, jó munka- és versenyképességért. Haluskay András kalapos, jó munkáért.

XVIII. csoport. Kiállítási nagy érdem: Goldschmidt Lajos arany- és ezüst-műves, jó munka-, jó ízlés- haladásért. Jekelius Henrik, jó munkáért.

XIX. csoport. Kiállítási nagy érdem: Gött János és fia Henrik nyomdatulajdonos, jó ízlésért.

XX. csoport. Kiállítási nagy érdem: Nagy József orgona- és harmonium készítő, fontos javítás- és jó munkáért.

XXII. csoport. Dik G. Ede és Gross A. jó munkáért.

XXIV. csoport. Fabriczius testvérek gépgyárosok, jó és szép munkáért. Teutsch Gyula, jó munkáért.

XXIX. csoport. Közreműködési érdem: Kenyeres Adolf kir. ügyész. Versenyen kívül: Brassai fogház.

XXX. csoport. Versenyen kívül: Brassói állami ipariskolák. Brassói állami polgári iskolával kapcsolatos női-ivar-tanműhely. Hosszafalusi m. kir. állami felső népiskolával kapcsolatos műfaragó-tanműhely.

Közreműködési érdem: Kupcsay Péter faragászati szaktanító.

XXXI. csoport. Közreműködési érdem: Orbán Ferencz igazgató.

Versenyen kívül: Brassai állami elemi s polg. fiu- és leányiskola.

XXXIII. csoport. Czerbes Frigyes. E szerint az országos kiállításból megyénknek 86 kitüntetés jutott, a mi a főváros után legtöbb.

Kaszinói párbeszéd.

Hazaffy János ügyvéd és Saxonius Justus nyugalmazott senátor közt.
Difficile est satyram non scribere.
VIII.

Saxonius. Hiszen én sem akarom tagadni, hogy a szászok gyakran követtek el tapintatlanságokat és oly dolgokat is, miket a józan, előrelátó politika tilt. De azért még most is hiszem, hogy mindkét fél sok kellemetlenségtől megóva maradt volna, ha az 1848-ki alkotmányt, beleegyezésük nélkül, rájuk nem oktroyalják, és e helyett egy bizonyos emlékiratban felsorolt mérsékelt követeléseiket teljesítik.

Hazaffy. Ismeri-e, szenátor ur a jelzett emlékirat szövegét?

S. Szó szerint nem ismerem, mert nem olvastam, csak egyes pontjait ismerem hallomás után.

H. Én olvastam. Különben fellelhető az 1848-ki erdélyi országgyűlési Iromány könyv 18—20-ik lapjain. A június 20-án az országos ülésre beadott szász emlékirat hangja és követelése elég mérsékelt. Az unió törvény ellen nem tétetik kifogás és kételyt sem szenved, hogy a még akkor uralkodott jó hangulat mellett, az emlékirat pontozatai, csekély módosítással, elfogadtattak volna.

Ámde a bűnös izgatásokba már ekkor mélyen belemerült szász hivatalnokok és fondorkodó papság önérdelkeivel össze nem fért, hogy a béke ily hamar helyreálljon, s legott fokozott mértékben megindultak a nemzetiségek közötti bűjtogatások és ezek rövid idő alatt annyira haladtak, hogy a szász nemzeti egyetem már július 2-án az időt bekövetkeztetnek tarthatta, a pesti közös országgyűlésnek egy egészen más tiltakozó, sőt fenyegető emlékiratot beadni, mely állami hűségüket oly színben tünteti fel, a szász nemzeti jellem oly sötét oldalait tárja fel előttük, miszerint az ember, ha nem volna Salmen Ferencz, mint a szász nemzet ispánja és Sigerus Károly, mint jegyzőhelyettes aláírva, azt hihetné, hogy az oly apokryph, mint a szászok valamely ellensége szerkesztett oly szándékból, hogy őket guny és neveltség tárgyává tegye!

S. Kételkedem, hogy a szászok ily badarságot követtek volna el, saját jól felfogott érdekeiket kockáztatva.

H. Pedig úgy van, mint mondom. És ha nem eszelekedték badarságból, mit magam sem hiszek, de volt rendszer az eljárásban: a főindok pedig — mint mindig — önérdékből és öntulbecsülésből kifolyó vakgyűlölet és rosszakarát volt hazájuk és a magyar nemzet iránt. Nem tagadhatni, hogy Bécs kaczerkodása a hetvenkedő nemzetiségekkel nem a legkisebb részben volt okozója a szászok önmegfeledkezésének. — De ez őket ki nem mentheti, kik mindig készek voltak, ma ehhez, holnap meg amahoz szegődni.

A júliusi emlékiratokban az egyetem már oly hangon szól, mint hatalom hatalomhoz. Az uniótörvényt rosszalja, az erdélyi országgyűlésen abba beleegyezett, azon föltevésével tette, hogy az unióval a külföldön nemzetiségek fenállásának elve nem ellenkezik;

hogy ők a magyar és székely nemzet által a szász nemzetiségek fenállásáról az országgyűlésen biztosítottak: hogy a kormány a szász nemzetet annál inkább védelmezni fogja, mert a fejedelem a maga birodalma minden nemzetiségének sérthetlenségét az ápril 25-ki alkotmányban biztosította; hogy Magyarország fenállása csak Németországgal egyetértésben lehetséges, s a szász nemzet szabadelvű alkotmánya (??) Magyarországon szellemi és anyagi haladásának kárára nincs. Ha e reményük nem teljesül, ha ők mint önálló nemzet (?) úgy mint 700 év óta vannak, fenn nem állhatnak, vagy mindent kockáztatniuk kell önfentartásuk érdekében, vagy kénytelenek azon párthoz csatlakozni, mely a nemzetiségek elvét és zászlóját kitűzte. A szász nemzet soha sem lesz a magyar korona boldog tagja, nem lesz annak támasza még akkor is, ha az egybeolvasztás erőszakosan megtörténne. Ha a szász nemzetnek megengedtetik, hogy Magyarországgal szorosabb kapcsolatban megmaradhasson, (?) akkor törvényesen és meg nem válfoztathatólag biztosítva, birtok kell mindazt, a miből létele és előhaladása lényegesen föltételeztetik stb. . .

Kultüregylet.

Abrudbánya, 1885. szept. 23-án.

Az erdélyrészi magyar közművelődési egylet-ről.

(Vége).

Én, félreértett V. levelemben csak az alakuló nagygyűlésen felmerült oly tényeket hoztam fel, melyek aggodalommal töltötték el a siker iránt; mert, eltekintve a választások körül felmerült kérdésektől megalkalni egy országos egyletnek programját nélkül, megválasztani a tisztviselőket, teendők meghatározása nélkül, nem egyéb pusztá kukulloriumnál.

Egy nemzetmentő országos egylet két rövid nap alatt nem alakulhat meg. Ez erős meggyőződés! De herczeg Odeschalchi s mások részéről még megelőzőleg felszínre hozott a kérdés: „egyesüljön-e az „erdélyrészi magyar közművelődési egylet” a többi hason-törékvesű magyar egyletekkel, vagy mint erdélyrészi önállóan működik?” Ugy az egyes tagok, valamint a vidéki választmányok több kérdéssel és kéréssel fordultak a központi választmányhoz, mely ezen kérdések és kérések megvitatását az alakuló nagygyűlés hatáskörébe utalta, s elintéztettek-e e kérdések és kérések a nagygyűlés által? . . Azt mondja a t. szerkesztő ur, hogy az általam felsoroltak egyrésze az állandó igazgató-választmány teendői, másrészt azon rendkívüli közgyűlésen fognak elintéztetni, mely nemsokára fog összehívni. Én ebben sem nyugszom meg, mert 40—50 ember egy nemzet érdekében nem sokat tehet, s mert az állandó igazgató választmány-nak sincs programja, ez sem láttatott el utasítással, s kebelében mindenkit egyaránt kötelező, közgyűlésileg megállapított szabályok, törvények hiányában merültek fel oly nézeteltérések, melyek egyöntetű működését lehetetlenítik, a rendkívüli közgyűlés pedig . . valószínűleg csak annyit fog tenni, mint az alakuló közgyűlés. Azt mondta a t. szerkesztő ur, hogy az alakuló közgyűlésnek nem volt politikai színezete, s ez igaz, de hogy azt kívánták adni némelyek, azt tagadni nem lehet.

Én nem vagyok kákan csomót kereső ember, s évtizedek előtt kimondottam, hogy csak az figyelembe vehető bíráló, ki nemcsak azt mondja: „ez rossz, ez nem helyes”, hanem meggyőzőleg kimutatja azt is, mi a jó, melyik a helyes.

Erős meggyőződés, hogy az „erdélyrészi magyar közművelődési egylet” mint ilyen egyedül fenn nem állhat, s ha a szászok, románok ellenünk a külföldet is igénybe veszik, nekünk ezek ellen csak egyesült erővel lehet küzdenünk eredményesen, miért is a hasonczelu magyar egyleteknek egyesülniök egy főközponttal Budapesten „A magyarországi és erdélyrészi magyar közművelődési egyletek szövetekezete” czim alatt, melynek egységes igazgatása mellett Kolozsvárt egy főfőkegylete, s minden megyében és népesebb városban fiókjai lennének. Feladata lenne a kitűzött czélt oskolák, olvasóköri felállítás, jó és olcsó pártokivüli néplapok és könyvek terjesztése által elérni, s minden községben, melyben legalább 10 magyar tan-köteles gyermek találhatik, magyar népiskolát is létesíteni, hogy ezek iskola hiánya miatt ne szoruljanak a — dászkel tudományára, — elemi csapások által sújtott községek, testületek, egyesek segélyezése által az erkölcsi súlyedést meggátolni. E szövetekezetnek állandónak kellene lennie, s kimondania, hogy, miután az egész nemzet köteleesszgerüen tagja kell, hogy legyen, a taggyűjtés is állandó és folytonos feladatát képezi; mert, hogy kitűzött czélját elérhesse, — milliók felett kell rendelkeznie! . .

Én tehát a feladat nagyságához képest, a kolozsvári augusztus 30—31-iki nagygyűlést kisszerűnek tartottam és tartom. Ez iránti aggodalmaimnak adtam kifejezést V-ik levelemben! Nös?!

Aranymosó.

Helyi és vidéki hírek.

Brassó város tegnapi közgyűlésén semmi nevezetes elő nem fordult, mindössze számadások s a könyvelő jelentései tárgyalattak. A felfüggesztett adószedő helyébe ideiglenesen Horváth adótsízt választott meg. Különben a gyűlésre még visszatérünk.

Kéjvonat Budapestre. Miután a brassói kirándulók száma a kívánt 200-at nem érte el, kieszközöltetett, hogy a mintegy 120 egyén 60% díjmérséklet, 20 belépti díj és olcsó lakások élvezete mellett a szombaton (3-án) reggeli 303. számú személyvonattal induljanak innen el. A vidékről mintegy 20 személy szintén fog csatlakozni. Ma csütörtökön a vasuti jegyek árai fognak beszédetni, holnap a jegyek váltattak, szombaton reggel a névsorban felvett s már fizetett egyének közt a pályaudvaron kifognak osztatni. Bővebb felvilágosítást ad Lootz J. ur.

Német színház. A német színházban ujabban „A társ,” „Boccacio” s ismételten „Paganino” került színre. Az előadások jól sikerültek mind, csakhogy Thalia német hívei sem örvendenek valami kiváló pártfogásban. Még eddig a ház nem volt teljesen elfoglalva, sőt nem egy üres széksor búsitja a törekvő igazgatót. Rosszul áll a színészet Brassóban!

Időjárás. Kedden éjjel esőre változott az idő. Egész éjjel szakadt az eső, a minek gazdáink örvendtek természetesen legjobban. Másnap azonban ismét szép, napos időjárásunk volt.

Unitárius isteni tisztelet lesz Vasárnap d. e. 10 órakor a helybeli ev. ref. templomban. Az isteni tiszteletet Kriza arkosi lelkész tartja. Ugyanez alkalommal úrvacsora-osztás is lesz.

Rendes tanárok czimü multkori közleményünk annyiban téves, hogy csakis G öllner Károly a kath. gymnázium egyik legdelekedőbb tanárát nevezte ki a püspök rendes tanárrá. Azt hisszük, Göllner ur előléptetésének mindenki örvendeni fog, mert benne a brassói magyarság egyik tevékeny, buzgó tagját birjuk s azonkívül mint tanár is közszeretnek örvend. Üdvözljük!

Sorsolás. Ifj. Koós Ferencz által kisorsolásra szánt faragott, kályhaellenző kisorsolása lesz október 16-án. A kisorsolás akként történik, hogy a szebeni kis lutriban kijött első szám a nyerő száma. Annak idejében a nyerő nevét közölni fogjuk, valamint az átvétel helyét is.

A Szent-János utczában lévő nyilvános ház — melynek az első foku hatóság által történt kiállítását lapunk mult számában hoztuk — Szt.-György napig helyén fog megmaradni. Különbféle jogi szempontok miatt a másodfoku határozat így módosította a kapitányági végzést. Azon időre azután remélhető a városban lévő más ily házak kitiltása.

A trónörökös október 4-én érkezik Görgénybe; ugyanekkor érkeznek a meghívottak is, a kik között gróf Bethlen Gábor Nagy- és Kis-Küküllőmegyék szeretett főispánja is van. Ő méltósága — mint segesvári levelezőnk értesít — 4-én utazik Görgénybe.

Jókai fejei. Azok után, miket Jókai produkált, nem is lenne csoda, ha valaki arra a meggyőződésre jönné, hogy „nem elég ehhez egy fej!” De hát Jókainak bizony mégis csak egy feje van, s hogy mégis több fejről beszélünk, Tisza Kálmánnak rójjá föl. Midőn ugyanis a királyné a kiállítási műcsarnokban időzött, figyelmeztették Jókai arczképére. „Lehetetlen mondá a királyasszony, hisz nem lehet ráismerni. Azért, felséges asszonyom, jegyzé meg Tisza miniszterelnök, mert ez Jókainak a nyári feje. Jókainak van téli feje is, s mikor nagyon meleg van, nem viseli a haját. A királyné mosolyogva hallgatta a magyarázatot.

A genfi egyetemen tanuló bolgár ifjak felszólítást intéztek az európai sajtóhoz, azt arra kérve fel, hogy legyen „nagyilekü a gyöngék” iránt s mozgítsa elő a két Bulgária egyesítését.

Temesváron a gyárkúlvárosban 28-án hajnali 4 órakor az Erzsébet gőzmalom leégett. A tűznek nagy mennyiségű örlésre szánt buza is esett áldozatul. A kár jelentékeny. A szomszéd gőzmalom a tűzoltók erélyes közbelépése következtében megmentetett.

Testvérgyilkosság. Egerben Nelken Sámuel folytonos viszályban volt testvérevel, Ignáczczal, mult hó 20-ikán ismét hevesen összezőrdültek, és Sámuel revolveréből három lövést tett testvéreire, ki most halálküzdelmek közt fekszik. A gyilkost elfogták.

A Dobránszky-ügy utolsó felvonása. Dobránszky Péter műegyetemi r. tanárt, a ki határozatlan időre szabadságra volt, a közoktatásügyi miniszter nyugdijazta.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885 október hó 1-én.

Róman papirpénz	à 20 frankos	8.70 vétel	8.75 eladás.
ezüstpénz	à 20	8.60	8.65
Napoleon'd'or (aranypénz)		9.96	10.—
Török lira		10.20	10.23
Orosz imperial		11.25	11.29
Arany		5.94	6.—
Orosz papirruble		122.—	123.—

Felelős szerkesztő: Szterényi József.

Kiadótulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvénycikk 102. §-sa értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a brassói királyi járásbírósnak 2165.—1885. számú végzése folytán Teutsch Viktor javára Ifkó Mihály ellen 255 forint 22 kr. tőke, ennek 1880. év június hó 25. napjától számítandó 6% kamatai és eddigi összes perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 468 frt 80 kr-ra becsült szijgyártó-munkakészlet, hámok, tűszők, szijak stb. álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2782—1885 számú, kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a brassói piacon a régi tanácsház előtt leendő eszközlése 1885-ik év október hó 2-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel olyan megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törvénycikk 107-ik §-sa értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-cikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Brassó, 1885. szept. 23-án.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvénycikk 102-ik §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a brassói tekintetes királyi törvényszék 5820./1884. sz. végrehajtást elrendelő, s a brassói tek. kir. járásbírósnak 8627.—1884. számú kiküldetést tartalmazó végzése folytán Csiki Elena javára Baresa János és társa ellen 200 frt. tőke, ennek 1884. október hó 23. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 35 frt. 65 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 342 frtra becsült, lovak, szekerek, hámok és egy öl szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4129 kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Krizba község házában leendő eszközlése 1885-ik év október hó 3-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. törv.-cikk 107-ik §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-cikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Brassó, 1885. szept. 23-án.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

Helyiségváltoztatás.

Tisztelettel alulírott ezennel bátorodom jelenteni a nagyérdemű közönségnek, hogy

fodrász- és illatszer-üzletemet

Nagy-utca 486. szám alá helyeztem át.

Midőn az eddigi bizalomért legmélyebb köszönetemet fejezném ki, ugyanekkor kérem ezzel ép oly mértékben új helyiségemben is szerencsételtetni.

Kiváló tisztelettel

Kropácsy Ferencz.

(226) 1-3

BELVÁROSBAN.

EUROPA SZÁLLODA

Brassó, Erdély,
teljesen új és felette kényelmesen berendezve ajánlja
— 22 díszesen beendezett utazószobáját —
gyors és pontos szolgálat és igen méltányos árak mellett a t. utazó uraknak.

Ez egyetlen szálloda a város közepében, alig 70 lépésnyire a főpiactól s már ezáltal is nagy kényelmet nyújt.

Ezen szállodával kapcsolatos kitűnő vendéglő, a hol havi bérletek teljes étkezésre is elvállaltatnak, valamint kőbányai söresarnok is, a melyek által a n. é. közönség kívánalmainak minden irányban elég van téve.

Szíves támogatást és részvételt kér

Kiváló tisztelettel

BARTHA ISTVÁN
szálloda-tulajdonos.

(219) 4-

KITŰNŐ KONYHA S JÓ ITALOK!

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltóüzlete BUDAPESTEN

(alapított 1842-ben, részvénytőke 5.000.000 forint)

az 1883-iki XXXI. törvénycikk értelmében

részletveket minden a budapesti hivatalos árfolyam alapján jegyzett sorsjegyekre, tetszés szerinti részletfizetésekre kibocsát.

Képviselve

ORENDI FRIGYES bank- és váltóüzlete által

(205) 9

Brassón, Színház-utca 94. sz.

Van szerencsénk ezennel a nagyérdemű közönséget értesíteni, miszerint bevásárlásunkról visszatérvén,

raktárunkat mindennemű női- és férfi-divatcikkekben dúsán ellátnak.

Egyszersmind bátrak vagyunk megemlíteni, hogy minden minőségű

lenvásznak és asztalneműek,

— kizárólag Regenhart & Rajmann és Richter-féle gyártmányok, —
ugyszintén

Schroll-féle chifonok és shirtingek

minden szélesség- és minőségben raktárunkon nagy választékban a legjutányosabb árakban találhatók.

Továbbá becses figyelmükbe ajánljuk

— női és férfi kész fehérnemű-raktárunkat; —

ugyszintén képesek vagyunk

menyasszonyi kelengyét a legrövidebb idő alatt a legújabb divat szerint kiállítani.

Végül ajánljuk gyári raktárunkat valódi prof. dr. Gusztáv Jäger-féle normal gyapju-cikkekben

nők, férfiak és gyermekek számára eredeti gyári árak mellett.

Teljes tisztelettel

(227) 1 3

LÁSZLÓ M. és L.

Kapható ORENDI FRIGYES váltó-üzletében Brassóban, színház-utca 94.

(223)

Huzás már október 31-én.

Csak még kevés készlet

BUDAPESTI kiállítási sorsjegy á 1 ft

11 sors-
jegy 10 ft

Főnyeremény készpénzben

100.000 forint

Továbbá 20.000 frt | 10.000 frt | 5000 frt ért. stb. | 4000 nyeremény

Kiállítási sorsjegyek kezelősége, Budapest, Andrassy-út 43.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

Éppen most jelent meg
és ingyen kapható
"KÉPES CSALÁDI LAPOK"
VIII-ik évfolyamának
első száma.

Tartalom: Az utolsó rév. Elbeszélés, Tolnay Lajosról. — Erdei román. —
Költemény, Bartók Lajosról. — Őszi este. Tárcza, Székely Jánosról. — Bara-
habao. Velencei történet, Tóth Béláról. — A boszorkány. Theuriet André re-
génye. — Az állatok erőképe. Ismeretű tárcza. — A szobor titka. Re-
gény, Tábori Róbertől.

El legszebb és legelterjedtebb szépirodalmi képes heti lap
negyedévre 1 frt 50 kr, félévre 3 frt, egész évre 6 frt.
előfizetési ára:

A "KÉPES CSALÁDI LAPOK" kiadóhivatala, Méhner Vilmos Budapest, IV. ker., papnövevény-utca 8. sz.

(225) 2-3